

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 105/2026
26.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Раичевић адвокат из ..., против туженог ЕПС, Јавно предузеће за производњу, прераду и транспорт угља, површински копови „Косово-Обилић“ из Обилића, са привременим седиштем у Београду, чији је пуномоћник Иван Живановић адвокат из ..., ради утврђења постојања радног односа, одлучујући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Лесковцу и Другог основног суда у Београду, у седници одржаној дана 26.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овом спору **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Лесковцу.

Образложење

Основни суд у Лесковцу се, решењем П1 412/25 од 30.12.2025. године, огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности тог решења предмет је уступио Другом основном суду у Београду, као месно надлежном суду.

Други основни суд у Београду није прихватио месну надлежност и на основу члана 21. став 1. Закона о парничном поступку предмет је доставио овом суду ради одлучивања о сукобу надлежности.

Одлучујући о насталом сукобу надлежности, на основу члана 32. став 2. Закона о уређењу судова и члану 22. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да је за суђење у овом спору месно надлежан Основни суд у Лесковцу.

Тужилац је поднетом тужбом тражио утврђење да је у радном односу на неодређено време код туженог, на одређеном радном месту. Тужба је поднета Основном суду у Лесковцу, против туженог привредног друштва из Обилића.

Тужени је у одговору на тужбу истакао приговор месне ненадлежности суда којом је тужба поднета јер се његово седиште налази у Београду, у улици Милорада Јовановића број 5, на подручју месне надлежности Другог основног суда у Београду.

Одредбом члана 60. Закона о парничном поступку прописано је да ако је у спору из радног односа тужилац запослени за суђење је, поред суда који је опште месно надлежан за туженог, надлежан и суд на чијем се подручју рад обавља или се обављао.

У поднетој тужби није наведено место на којем тужилац обавља рад, односно место на којем је рад обављао.

Одредбом члана 40. став 2. Закона о парничном поступку, прописано је да је за суђење у споровима против правних лица опште месно надлежан суд на чијем се подручју налази њихово седиште, према извештају Агенције за привредне регистре.

Према јавно доступним подацима Агенције за привредне регистре, седиште туженог налази се у Обилићу, Добро село бб, Аутономна покрајина Косово и Метохија. Адреса у Београду, улица Милорада Јовановића број 5 је у регистру Агенције уписана као адреса регистрованог привредног друштва за пријем поште, сагласно члану 4. став 3. тачка 15. Правилника о садржини регистра привредних субјеката и документацији потребној за регистрацију („Службени гласник РС“, бр. 63/23).

Следствено изложеном, опште месно надлежни суд по регистрованом седишту туженог био би Основни суд у Косовској Митровици из члана 3. тачка 11. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Службени гласник РС“, бр. 116/08), као суд који је месно надлежан за територију Аутономне покрајине Косово и Метохија.

Законом о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Службени гласник РС“, бр.101/13), поред осталог, прописано је: да се оснивање судова и јавних тужилаштава надлежних за територију Аутономне покрајине Косово и Метохија, њихова седишта и подручја на којима врше надлежност уређује посебним законом који ће се донети до 31.12.2013. године (члан 12. став 1. и 3.) и да до доношења Посебног закона из члана 12. овог закона, судови и јавна тужилаштва из члана 2. тачка 13. (Прекршајни суд у Косовској Митровици), члана 3. тачка 11. (Основни суд у Косовској Митровици), члана 4. тачка 7. (Виши суд у Косовској Митровици), члана 9. тачка 11. (Основно јавно тужилаштво у Косовској Митровици) и члана 10. тачка 7. (Више јавно тужилаштво у Косовској Митровици) Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштвима („Службени гласник РС“, бр. 116/08) настављају са радом (члан 17. став 1.). Посебан закон из члана 12. став 1. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава није донет.

Одлуком вршиоца функције председника Апелационог суда у Нишу Су I-1-23/2018 од 16.04.2018. године надлежност Основног суда у Косовској Митровици и Вишег суда у Косовској Митровици из члана 3. тачка 11. и члана 4. тачка 7. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава из 2008. године, привремено се преноси на Основни суд у Лесковцу и Виши суд у Лесковцу. Означена одлука донета је на основу члана 24. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08 са каснијим изменама и допунама), због немогућности Основног суда у Косовској Митровици и Вишег суда у Косовској Митровици да поступају, са применом до почетка функционисања у пуном капацитету судова са којих је надлежност пренета, односно суда који преузима њихову надлежност.

Судови чија је надлежност пренета и даље нису почели да функционишу у пуном капацитету.

Из наведених разлога, опште месно надлежан суд у овом спору у смислу члана 40. тав 2. ЗПП је Основни суд у Лесковцу, на који је пренета надлежност Основног суда у Косовској Митровици, на чијем подручју се налази седиште туженог регистровано у Агенцији за привредне регистре, због чега је и одлучено као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић